

"Pijn is als een lawine"

Vera Thas (50) leeft al 15 jaar met pijn. Na een val van een paard kwam ze slecht terecht en liep ze zware blessures op aan schouders, rug en nek. "Pijn is als een lawine."

• Eén seconde heeft Vera's leven totaal veranderd. "Het paard waarop ik reed gooide me eraf. Ik ben overkop gegaan en was een half uur bewusteloos. Enkele omstaanders hebben me rechtgetrokken. In het begin geloofde ik dat de pijn wel zou slijten. Na zes maanden hield ik het niet meer uit", doet Vera haar verhaal. De artsen vonden niets op de röntgenopnamen. "Pas na maanden ontdekten ze dat ik een gebroken wervel had tussen mijn schouderbladen."

Een operatie zou de gewezen skilerares van de pijn verlossen. "De ingreep bleek zo risicovol dat ik aanvankelijk geen chirurg vond. In een Antwerps ziekenhuis heb ik uiteindelijk hulp gevonden. Die operatie verliep erg goed. Maar doordat ik er zo lang mee had rondgelopen, waren er op

andere plaatsen letsels opgedoken. In mijn nek en rug. Vandaag is de pijn zelfs uitgestraald tot in mijn benen. Pijn heeft een echt lawine-effect."

Geheugenstoornis

Vera bleef tot vier jaar na haar ongeval aan de slag. "Ik verbeet de pijn omdat ik zo graag wilde werken. Als single had ik het ook financieel nodig. Tot ik op een dag gewoon ben ingestort. Vandaag doe ik administratief vrijwilligerswerk voor Ziekenzorg en de Pijnliga. Ik hoop nog steeds dat ik ooit weer een echte baan krijg. Al ben ik realistisch. Door de pijnmedicatie die ik moet nemen, heb ik last van concentratie- en geheugenstoornissen. Welke baas toont daar begrip voor?"

Ondanks de vele behandelingen en de zware medicatie, is Vera allesbehalve pijnvrij. "In de pijnkliniek zoeken ze continu naar een behandeling die mij kan helpen. Regelmatig word ik voor een tiental dagen opgenomen voor een pijntherapie. Na-

Slechts 2% raadpleegt pijnspecialist

•• Een op de vijf mensen in ons land leeft met een vorm van chronische pijn. Voor het eerst ging een studie na hoe deze patiënten omgaan met hun ziekte. Bijna 300 patiënten werden een jaar lang onderzocht. Liefst 95% zei na een jaar nog constant pijn te voelen ondanks de behandeling. Toch was 64% ervan overtuigd de juiste therapie te krijgen. Opvallend is dat slechts 2% gespecialiseerde hulp zoekt bij een pijntherapeut. Pijnpatiënten lijken te berusten in hun lot. Met als gevolg dat tweederde krijgt af te rekenen met depressies. "Terwijl er de jongste jaren veel gebeurd is op het vlak van pijnbestrijding. Voor de meeste patiënten zijn aangepaste behandelingen mogelijk, zoals nieuwe medicatie, radiofrequentie therapie of ingeplante pijnpompen", weet pijntherapeute Iris Smet van de pijnkliniek van AZ Nikolaas. **KVHO**

dien gaat het ook een poos wat beter. Daarna volgt altijd een terugval.

De medicatie die ik neem, morfine en antidepressiva, geeft ook bijwerkingen, zoals constipatie, overmatig zweten en gewichtstoename. Soms durf ik de deur niet uit omdat het zweet zomaar begint te lopen. Mensen begrijpen zo iets maar moeilijk."

Naast fysieke pijn incasseerde ze ook emotionele klappen. "Ik ben mijn beste vriendin verloren. Die zei vlakaf dat ze mijn pijnprobleem niet meer aankon. Als skilerares had ik veel buitenlandse vrienden, maar die zie ik minder omdat ik moeilijk kan reizen. Mijn huis heb ik moeten verkopen voor een sociale woning. Ik ben nu te krap behuist om logés te ontvangen. Alles wat 15 jaar geleden evident was, is het vandaag niet meer."

Pijnpatiënte Vera Thas: